

Samorządowe Kolegium Odwoławcze
w Pile
ul. Dzieci Polskich 26, 64 – 920 Piła
tel. 67 3515501
adres do doręczeń elektronicznych
AE:PL-78134-18811-GESCR-30

SKO.4150.20.2025

Piła, 23 października 2025 r.

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile w składzie:
Przewodniczący: Robert Górecki
Członkowie: Krzysztof Chrzanowski (spr.)
Wojciech Barczak

po rozpatrzeniu odwołania A. P. (1), reprezentowanego przez pełnomocnika A. P. (2), zam.O., [...] od decyzji Burmistrza Trzcianki znak OŚ.6220.36.2022.AB z dnia 30 lipca 2025 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy miasta Trzcianki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 178 Wałcz – Trzcianka – Czarnków, w wariantcie inwestycyjnym I,

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 z późn. zm.) oraz art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80, art. 82 i art. 85 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112 z późn. zm.) - zwanej dalej „ustawą ooś”,

o r z e k a

- utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu I instancji.

U z a s a d n i e n i e

Burmistrz Trzcianki, w dniu 30 lipca 2025 r. wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy miasta Trzcianki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 178 Wałcz – Trzcianka – Czarnków, w wariantcie inwestycyjnym I. Przedmiotowa decyzja została podjęta w następującym stanie faktycznym:

W dniu 12 września 2022 r. Zarząd Województwa Wielkopolskiego, al. Niepodległości 34, 61-714 Poznań działając przez pełnomocnika K.J. Burmistrza Trzcianki wystąpił do Burmistrza Trzcianki z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy miasta Trzcianki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 178 Wałcz – Trzcianka – Czarnków. Przedmiotowe pełnomocnictwo zostało nadane poprzez uchwałę Nr 5478/2022 Zarządu Województwa Wielkopolskiego z dnia 19 sierpnia 2022 r. na podstawie porozumienia nr DI-III.3031.20.2021 Województwa Wielkopolskiego z dnia 19 sierpnia 2021 r. w sprawie powierzenia zadania własnego Województwa Wielkopolskiego Gminie Trzcianka (Wielk. z 2021 r. poz. 7544; zm.: Wielk. z 2022 r. poz. 728). Zgodnie z zapisami ww. porozumienia Przejmujący zadanie – Gmina Trzcianka, zobowiązała się do uzyskania w imieniu Przekazującego - Województwa Wielkopolskiego, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla budowy wschodniej obwodnicy m. Trzcianka w ciągu drogi

wojewódzkiej nr 178. Jednocześnie Przekazujący udzielił wszelkich prawnie wymaganych pełnomocnictw, w tym pełnomocnictwa do wystąpienia z wnioskiem o uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Planowana inwestycja zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 62, § 3 ust. 1 pkt 88 lit. e oraz § 3 ust. 2 pkt 2, w związku z § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 ze zm.) została zakwalifikowana do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagane. Planowane przedsięwzięcie zlokalizowane jest na terenie gminy Trzcianka, nie należy także do przedsięwzięć, dla których właściwym organem do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest regionalny dyrektor ochrony środowiska, Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, starosta, dyrektor regionalnej dyrekcji Lasów Państwowych. W związku z powyższym Burmistrz Trzcianki na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy ooś, uznał się za organ właściwy miejscowo i rzeczowo w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

W oparciu o art. 74 ust. 3a ustawy ooś, uwzględniając analizę dokumentacji, w szczególności lokalizację przedsięwzięcia, Burmistrz Trzcianki uznał, że stronami postępowania są: wnioskodawca oraz podmioty, którym przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdujących się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie rozumianym jako przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu.

W związku z zakwalifikowaniem planowanego przedsięwzięcia do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, organ zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu (RDOŚ), Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Czarnkowie (PPIS) oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile, z wnioskami o wyrażenie opinii na temat obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia oraz ewentualnego określenia zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

PPIS w opinii sanitarnej znak ON-NS.9011.12.46.2022 z 25 października 2022 r. odstąpił od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy miasta Trzcianka w ciągu drogi wojewódzkiej nr 178 Wałcz - Trzcianka - Czarnków.

Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile w opinii znak BD.ZZŚ.2.435.308.2022.AK z 25 października 2022 r. wyraził opinię, że dla przedmiotowego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

RDOŚ, w postanowieniu znak WOO-II.4220.261.2022.ZP3 z 27 grudnia 2022 r. wyraził opinię, że dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy miasta Trzcianki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 178 Wałcz - Trzcianka - Czarnków, istnieje potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko i określił zakres raportu.

Burmistrz Trzcianki postanowieniem z dnia 09 stycznia 2023 r. nałożył na inwestora obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i jednocześnie ustalił zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Inwestor przedłożył raport w siedzibie organu w dniu 05 czerwca 2023 r. Postanowieniem z dnia 19

czerwca 2023 r. organ I instancji orzekł o podjęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

Burmistrz Trzcianki, działając na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy ooś zwrócił się do RDOŚ o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia.

W międzyczasie, w dniu 18 sierpnia 2023 r. do Burmistrza Trzcianki wpłynęła petycja grupy osób w sprawie budowy zjazdu z planowanej obwodnicy Trzcianki na drogę publiczną prowadzącą obok oczyszczalni ścieków do wsi Osiniec i umożliwieniu mieszkańcom Osiniec bezpośredniego dojazdu do Trzcianki. Burmistrz Trzcianki rozpatrzył wniesione żądanie wyjaśniając, co następuje: Przedmiotowa obwodnica stanowić będzie drogę klasy G - drogę główną - stanowiącą jedną z klas dróg publicznych według podziału wprowadzonego przez rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie. Rozporządzenie określa jakie wymagania techniczne i użytkowe powinna spełniać droga tej klasy. Wymagania te uzależnione są od prędkości projektowej dla danej drogi. Dla klasy G dopuszcza się dwie prędkości projektowe na terenie zabudowanym: 50 i 60 km/h oraz trzy prędkości projektowe poza terenem zabudowanym: 50, 60 i 70 km/h. Zgodnie z § 9 ust. 1 pkt 4 ww. aktu, droga klasy G powinna mieć powiązania z drogami nie niższej klasy niż L (wyjątkowo klasy D). Na drodze klasy G należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów przez zapewnienie dojazdu z innych dróg niższych klas. Droga stanowiąca obecnie dojazd do wsi Osiniec, zgodnie z ustawą z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2024 r., poz. 320) nie stanowi drogi publicznej. W opracowanej koncepcji przebiegu planowanej obwodnicy obsługa komunikacyjna wsi Osiniec została zapewniona poprzez drogę wewnętrzną, będącą własnością Gminy Trzcianka (dz. ewid. nr 202, obręb 0001 Biała) oraz drogę powiatową nr 1331P.

Do Burmistrza Trzcianki wpłynęły również cztery pisma z 18 sierpnia 2023 r. Fundacji „Marchewkowe Pole”, w których zostały zgłoszone uwagi do raportu. Pierwsze pismo dotyczyło zabytków archeologicznych, drugie analizy możliwych konfliktów społecznych, trzecie analizy oddziaływania akustycznego, a czwarte torfowiska wysokiego oraz żaby moczarowej.

W dalszej kolejności pismem nr WOO-II.4221.6.2023.ZP.3 z dnia 21 września 2023 r. RDOŚ zwrócił się do Burmistrza Trzcianki z prośbą o wezwanie wnioskodawcy do uzupełnienia raportu. Pismem z dnia 28 września 2023 r. organ prowadzący sprawę wezwał inwestora do uzupełnienia informacji zgodnie z wezwaniem RDOŚ, a także zwrócił się do autora raportu o odniesienie się do uwag Fundacji „Marchewkowe Pole” oraz petycji mieszkańców wsi Osiniec.

W dniu 25 października 2023 r. do Burmistrza Trzcianki wpłynęło pismo L. K. reprezentowanego przez radcę prawnego G. T.. Strona w piśmie wykazała, że jest właścicielem nieruchomości znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanej inwestycji, zaś wniesione przez nią żądanie dotyczyło zmiany przebiegu trasy obwodnicy. Pismo to także zostało przekazane autorowi raportu w celu ustosunkowania się do podniesionych w nim argumentów.

W dniu 07 grudnia 2023 r. inwestor uzupełnił raport. Burmistrz Trzcianki, pismem z 08 grudnia 2023 r. znak OŚ.6220.36.2022.JK przekazał je RDOŚ. RDOŚ pismem z dnia 12 stycznia 2024 r. znak WOO-II.4221.6.2023.ZP.6 poinformował, że sprawa nie mogła zostać załatwiona w terminie i wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na 12 lutego 2024 r, natomiast pismem z 09 lutego 2024 r. znak WOO-II.4221.6.2023.ZP.9 ponownie wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy do 13 marca 2024 r.

W dniu 07 lutego 2024 r. do Burmistrza Trzcianki wpłynęło pismo Regionalnego Dyrektora znak WOO-II.4221.6.2023.ZP.7 przekazujące według właściwości wnioski kilku osób fizycznych reprezentowanych przez radcę prawnego G. T. o uznanie za stronę postępowania oraz o zmianę przebiegu trasy obwodnicy. Wniosek zawierał wiele nieścisłości, w tym oczywiste błędy pisarskie w imionach wnioskodawców, przede wszystkim nie wykazywał prawa rzeczowego do nieruchomości znajdujących się w zasięgu oddziaływania planowanej inwestycji, dlatego Burmistrz Trzcianki, pismem z 21 lutego 2024 r. znak OŚ.6220.36.2022.JH wezwał pełnomocnika do złożenia uzupełnienia. W odpowiedzi na wezwanie pismem złożonym 12 marca 2024 r. G. T. złożył wyjaśnienia, jednak nie były one kompletne, imiona wnioskodawców nadal zawierały błędy, a po zweryfikowaniu przez organ zapisów księgi wieczystej stan prawny nie odpowiadał przedstawionemu przez pełnomocnika. Wszelkie nieścisłości we wniosku zostały szczegółowo opisane w piśmie Burmistrza Trzcianki znak OŚ.6220.36.2022.AB z 14 marca 2024 r. Burmistrz Trzcianki, na podstawie art. 50 k.p.a. wezwał pełnomocnika, G. T. do ustosunkowania się do tych nieścisłości, jednak wezwanie pozostało pozostawione bez odpowiedzi.

Następnie RDOŚ w piśmie z dnia 13 marca 2024 r., znak: WOO-II.4221.6.2023.ZP.10, skierowanym do Burmistrza Trzcianki, ponownie sformułował wezwanie do uzupełnienia raportu dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Burmistrz Trzcianki pismem z dnia 14 marca 2024 r., OŚ.6220.36.2022.AB wezwał inwestora do uzupełnienia raportu, w zakresie wskazanym przez RDOŚ, ponadto przekazano autorowi raportu pismo z 12 marca 2024 r. G. T. reprezentującego L. K. w celu odniesienia się do wnioskowanej zmiany trasy obwodnicy. Uzupełnienie raportu wpłynęło do siedziby organu I instancji w dniu 16 kwietnia 2024 r.

W dalszym przebiegu sprawy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko był jeszcze kilkakrotnie uzupełniany na wniosek RDOŚ. Ostatecznie RDOŚ postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2025 r. znak WOO-II.4221.6.2023.ZP18 uzgodnił realizację przedmiotowego przedsięwzięcia w proponowanym wariantcie i określił warunki realizacji inwestycji.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz uzyskane opinie i uzgodnienia organ I instancji ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie obwodnicy miasta Trzcianki w ciągu drogi wojewódzkiej nr 178 Wałcz – Trzcianka – Czarnków, w wariantcie inwestycyjnym I. W decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach Burmistrz Trzcianki określił kilkanaście istotnych warunków korzystania ze środowiska w fazie realizacji, eksploatacji i użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich (pkt I. 2a-2v). Ponadto organ określił wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy ooś (pkt I. 3a-3g). Burmistrz nałożył także na inwestora

obowiązek sporządzenia analizy porealizacyjnej po upływie jednego roku od dnia oddania obiektu do użytkowania i przedstawienia jej wyników RDOŚ, w terminie 18 miesięcy od dnia oddania obiektu do użytkowania (pkt VI).

Powyższą decyzję – dochowując ustawowego terminu – zaskarżył odwołaniem A. P. (1), reprezentowany przez pełnomocnika A. P. (2). Odwołujący się wskazał, że organ nieprawidłowo zakwalifikował inwestycję jedynie na podstawie § 3 ust. 1 pkt 62, pkt 88 lit. e oraz § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów, z pominięciem – w jego ocenie – przepisów § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c i d, które również miałyby mieć zastosowanie ze względu na wylesienie i zmianę sposobu użytkowania terenu. Strona zarzuciła organowi przyjęcie, że na obszarze chronionego krajobrazu „Puszcza nad Drawą” nie obowiązują zakazy jest sprzeczne z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego. A. P. (1) w odwołaniu podniósł, że organ w decyzji posłużył się zwrotami takimi jak: „tereny o niskich walorach szaty roślinnej”, „tereny podmokłe”, „obszary o płytkim występowaniu wód gruntowych”, bez zdefiniowania kryteriów ich oceny. Dalej odwołujący się wskazał, że organ niezgodnie z wytycznymi „Poradnika projektowania przejść dla zwierząt” nakazał realizację przejścia w km 4+250–5+100. Nadto, zdaniem strony organ niewłaściwie ograniczył krąg stron wyłącznie do właścicieli nieruchomości położonych w granicach inwestycji i w odległości 100 m od niej, bez analizy zasięgu znaczącego oddziaływania zgodnie z art. 74 ust. 3a pkt 3 ustawy ooŚ. A. P. (1) zarzucił także organowi: nieprawdziwe stwierdzenie o zapewnieniu dostępu do drogi publicznej dla nieruchomości w Osińcu, brak analizy podstaw prawnych do niestwierdzenia konieczności ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania, wadliwość załącznika graficznego, a także brak odniesienia się do ochrony udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB-450.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło co następuje:

Odwołanie nie podlega uwzględnieniu.

Materialnoprawną podstawą decyzji organu I instancji są przepisy ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, a także rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839 z późn. zm.).

Istotą decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest określenie wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagań środowiskowych, jakie powinny być spełnione, by móc zrealizować przedsięwzięcie i zminimalizować skutki negatywnego wpływu na środowisko czynników dla niego szkodliwych. W myśl art. 59 ustawy ooŚ przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 (niniejsza sprawa).

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w zależności zatem od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji może mieć charakter obowiązkowy lub fakultatywny.

Planowane przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 62, § 3 ust. 1 pkt

88 lit. e oraz § 3 ust. 2 pkt 2, w związku z § 3 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Dla przedmiotowego przedsięwzięcia, organ właściwy do wydania decyzji środowiskowej stwierdził, po zasięgnięciu opinii regionalnego dyrektora ochrony środowiska, organu właściwego do wydania oceny wodnoprawnej oraz właściwego organu inspekcji sanitarnej, w drodze postanowienia obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania inwestycji na środowisko.

Kolegium zwraca uwagę, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie ma charakteru uznaniowego, lecz jest decyzją związaną, co oznacza, że odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w ściśle określonych ustawowo przypadkach. Przesłanki odmowy zgody na realizację przedsięwzięcia stanowią:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy ooś),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika brak możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji, spośród wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, wariant dopuszczony do realizacji. W przypadku braku możliwości realizacji przedsięwzięcia w wariantach, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5, oraz w przypadku braku zgody wnioskodawcy na wskazanie w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wariantu dopuszczonego do realizacji, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia (art. 81 ust. 1),
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 (art. 81 ust. 2),
- wykazanie, że przedsięwzięcie może wpływać negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 Prawa wodnego (art. 81 ust. 3).

Po szczegółowej analizie dokumentacji zgromadzonej w sprawie Skład Orzekający uznał, że w niniejszej sprawie żadna z powyższych przesłanek nie wystąpiła.

Odnosząc się zaś kolejno do zarzutów podnoszonych w odwołaniu Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile stwierdza, że organ I instancji dokonał kwalifikacji przedsięwzięcia w sposób zgodny z prawem, wskazując precyzyjnie i wprost podstawy prawne zastosowanej kwalifikacji, co wynika z treści decyzji Burmistrza Trzcianki: „Planowane przedsięwzięcie – budowa zachodniej obwodnicy Trzcianki – zostało zaliczone do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko na podstawie § 3 ust. 1 pkt 62, § 3 ust. 1 pkt 88 lit. e oraz § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia RM z 10.09.2019 r., jako inwestycja drogowa oraz inwestycja obejmująca roboty drogowe, której realizacja wiąże się z przebiegiem przez obszary leśne i użytki rolne.” Wskazane przepisy odnoszą się bezpośrednio do inwestycji drogowych, przebudowy i rozbudowy dróg oraz robót drogowych, a więc do kategorii, która obejmuje opisywane przedsięwzięcie. Przepisy, na które powołuje się odwołujący, tj. § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c i d rozporządzenia, dotyczą innych rodzajów przedsięwzięć, w szczególności: urządzeń wodnych, rurociągów, prac hydrotechnicznych, robót ziemnych niezwiązanych z budową dróg. Nie są to przepisy regulujące inwestycje drogowe. Organ I instancji zasadnie je pominął, co również wynika z uzasadnienia decyzji, gdzie Burmistrz wyraźnie podkreślił, że: „Przedsięwzięcie polega na budowie drogi publicznej wraz z infrastrukturą towarzyszącą, a kwalifikacja została dokonana zgodnie z zakresem przedmiotowym inwestycji i charakterem planowanych robót, bez cech właściwych dla przedsięwzięć, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. c i d”. Kwalifikacja przyjęta przez organ została potwierdzona przez RDOŚ, który w postanowieniu uzgadniającym warunki realizacji przedsięwzięcia nie zgłosił żadnych uwag ani zastrzeżeń co do przyjętych podstaw kwalifikacyjnych. Gdyby kwalifikacja była nieprawidłowa, RDOŚ –

jako organ merytoryczny – miałby obowiązek ją zakwestionować, czego nie uczynił. Wskazywane przez odwołującego argumenty dotyczące rzekomej „zmiany sposobu użytkowania terenu” lub „wylesienia” nie zmieniłyby kwalifikacji przedsięwzięcia w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących potencjalnie oddziaływać na środowisko. Wylesienie jest konsekwencją realizacji wielu rodzajów przedsięwzięć (m.in. dróg, linii energetycznych, urządzeń wodnych), ale nie przesądza o kategorii kwalifikacyjnej, która wynika z rodzaju inwestycji, a nie z samego faktu usunięcia drzew. W konsekwencji Skład Orzekający uznaje, że kwalifikacja przedsięwzięcia dokonana przez organ I instancji była prawidłowa, zgodna z rozporządzeniem i adekwatna do rodzaju planowanej inwestycji. Zarzut naruszenia prawa materialnego poprzez błędne zakwalifikowanie przedsięwzięcia jest bezzasadny.

Odwołujący się zarzucił organowi I instancji błędną interpretację przepisów dotyczących obszaru chronionego krajobrazu „Puszcza nad Drawą”, twierdząc, że organ powinien był dokonać oceny przedsięwzięcia pod kątem zakazów obowiązujących na tym obszarze. W ocenie Kolegium zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie. Jak trafnie wskazał Burmistrz Trzcianki, obszar ten ustanowiony został na podstawie przepisów obowiązujących przed wejściem w życie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1478 z późn. zm.), a akt prawa miejscowego tworzący ten obszar nie został dostosowany do wymogów tej ustawy, w szczególności do art. 24 określającego katalog zakazów, które mogą obowiązywać w obszarach chronionego krajobrazu. Oznacza to, że choć sam obszar zachował status formy ochrony przyrody w rozumieniu art. 6 ustawy, to jednak nie obowiązują w nim żadne zakazy, gdyż nie zostały one ponownie ustanowione zgodnie z wymogami aktualnego stanu prawnego. Stanowisko organu I instancji jest w pełni zgodne zarówno z przepisami ustawy, jak i z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, które jednoznacznie podkreśla, że dawne zakazy ustanowione na podstawie poprzednich ustaw nie obowiązują po wejściu w życie ustawy o ochronie przyrody, jeżeli nie zostały ponownie wprowadzone w akcie prawa miejscowego wydanym w oparciu o art. 24 tej ustawy. Nawet jednak, gdyby przyjąć hipotetycznie – że zakazy obowiązujące na tym obszarze zachowały moc, nie mogłyby one stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji środowiskowej dla planowanej obwodnicy. Wynika to z faktu, że zakazy przewidziane w art. 24 ustawy o ochronie przyrody nie dotyczą realizacji inwestycji celu publicznego (art. 24 ust. 2), a budowa obwodnicy Trzcianki bez wątplenia stanowi taką inwestycję, służącą poprawie bezpieczeństwa ruchu drogowego, usprawnieniu komunikacji i realizacji zadań publicznych o znaczeniu ponadlokalnym. W świetle obowiązujących przepisów zakazy ustanawiane dla obszarów chronionego krajobrazu mogą dotyczyć określonych form gospodarowania, sposobu użytkowania gruntów czy wykonywania niektórych działań, lecz nie obejmują one zakazu lokalizowania lub realizowania inwestycji celu publicznego. Tym samym nawet istnienie zakazów – których de facto brak – nie prowadziłyby do odmiennej oceny prawnej sprawy. W konsekwencji należy uznać, że organ I instancji prawidłowo stwierdził brak podstaw do oceny przedsięwzięcia pod kątem zakazów, które nie obowiązują, a zarzut odwołującej oparty na przeciwnym założeniu jest całkowicie niezasadny.

Dalej odwołujący zarzucił organowi użycie w uzasadnieniu decyzji określeń takich jak „tereny o niskich walorach szaty roślinnej”, „tereny podmokłe” czy „obszary o płytkim występowaniu wód gruntowych”, twierdząc, że mają one charakter nieprecyzyjny. Ten zarzut zdaniem Składu Orzekającego także nie jest zasadny. Użyte przez Burmistrza Trzcianki określenia nie stanowią kategorii prawnych, lecz są elementem opisu stanu faktycznego wynikającego z raportu o oddziaływaniu na środowisko oraz z uzgodnienia RDOŚ. Określenia te należą do standardowej terminologii specjalistycznej stosowanej w

dokumentacjach przyrodniczych, w tym w raportach OOS i służą jedynie opisowi warunków środowiskowych, a nie kreowaniu obowiązków stron czy rozstrzygnięć materialnoprawnych. W uzasadnieniu decyzji organ nie oparł żadnego elementu rozstrzygnięcia na samodzielnie tworzonych kategoriach, lecz powołał się na ustalenia wynikające z materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu, co wprost wynika z treści decyzji. Użycie pojęć opisowych w decyzji środowiskowej jest zgodne z praktyką administracyjną oraz zasadami sporządzania dokumentacji środowiskowej, a przy tym nie powoduje żadnej niejasności co do treści samej decyzji ani warunków realizacji przedsięwzięcia. Decyzja Burmistrza spełnia wymogi z art. 82 ust. 1 ustawy oos, gdyż określa uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia w sposób jednoznaczny i weryfikowalny, natomiast opis środowiska nie musi i nie powinien być przedstawiany w formie definicji legalnych. W konsekwencji zarzut odwołującego, oparty na założeniu, że posłużenie się terminologią przyrodniczą stanowi naruszenie prawa, jest całkowicie chybiony.

Nadto strona podniosła zarzut dotyczący rzekomej niezgodności ustaleń decyzji Burmistrza w zakresie przejść dla zwierząt z wytycznymi zawartymi w publikacji „Poradnik projektowania przejść dla zwierząt”. Zarzut ten jednak nie znajduje żadnego oparcia ani w obowiązujących przepisach prawa, ani w materiale dowodowym sprawy. W pierwszej kolejności wskazać należy, że przywoływany przez odwołującą stronę „Poradnik” nie jest aktem prawa powszechnie obowiązującego i nie stanowi źródła prawa, lecz jedynie dokumentem o charakterze instrukcyjno-pomocniczym, niemającym mocy wiążącej przy wydawaniu decyzji administracyjnych. Organ I instancji nie był zatem w żaden sposób zobowiązany do oparcia się na wskazanym materiale ani do dosłownego odwzorowywania przedstawionych tam zaleceń. Decydujące znaczenie w sprawie mają natomiast uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, który jest organem wyspecjalizowanym w zakresie ochrony przyrody i którego postanowienie, wydane w trybie art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy oos, jest dla organu prowadzącego postępowanie wiążące. RDOŚ w swoim uzgodnieniu wprost zaakceptował zaprojektowany układ przejść dla zwierząt, w tym przejście w kilometrażu wskazywanym przez odwołującą stronę, nie stwierdzając jakiegokolwiek nieprawidłowości związanej z prognozowanym natężeniem ruchu. Gdyby zaproponowane rozwiązania były niewystarczające lub sprzeczne z zasadami ochrony przyrody, RDOŚ miał obowiązek nałożyć dodatkowe warunki lub zakwestionować projektowane przejście. Tak się jednak nie stało. Co istotne, sama decyzja Burmistrza zawiera szczegółowe i jednoznaczne warunki dotyczące ochrony zwierząt oraz zapewnienia drożności korytarzy ekologicznych. W sentencji decyzji znalazł się obszerny i precyzyjny katalog obowiązków inwestora, obejmujący zarówno budowę odpowiednich urządzeń, jak i właściwe ogrodzenie, zabezpieczenia, nasadzenia maskujące oraz sposób prowadzenia robót. Ponadto w uzasadnieniu Burmistrz oparł się na tabeli nr 1, w której zestawiono wszystkie wymagane przejścia dla zwierząt, wraz z ich lokalizacją, parametrami technicznymi oraz uzasadnieniem ekologicznym. Materiał ten jednoznacznie potwierdza, że przejście dla zwierząt w wskazanym przez odwołującą się stronę odcinku zostało nie tylko przewidziane, lecz również opisane i skonfigurowane w sposób zapewniający drożność korytarza oraz bezpieczeństwo zwierząt, zgodnie z ustaleniami RDOŚ. W tym stanie rzeczy trafnie ocenił Burmistrz, że zaprojektowane przejścia w pełni odpowiadają warunkom ochrony przyrody wynikającym z ustawy oraz z uzgodnienia organu specjalistycznego, a ich zakres nie budzi wątpliwości pod względem zarówno funkcjonalnym, jak i prawnym. Zarzut strony, oparty na powołaniu się na niewiążący poradnik i pomijający treść uzgodnienia RDOŚ oraz warunki określone w sentencji decyzji, jest zatem niezasadny.

W dalszej kolejności odwołujący się zakwestionował prawidłowość ustalenia kręgu stron postępowania, podnosząc, że organ I instancji ograniczył go wyłącznie do właścicieli

nieruchomości położonych w granicach planowanego przedsięwzięcia oraz w odległości 100 m od jego granic. Zarzut ten jest całkowicie bezzasadny, gdyż Burmistrz Trzcianki ustalił strony postępowania ściśle zgodnie z przepisami ustawy ooś. Zgodnie z art. 74 ust. 3a pkt 3 ustawy ooś stronami postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są właściciele nieruchomości, na które przedsięwzięcie może oddziaływać w sposób znaczący. Aby ustalić ten zakres, organ I instancji oparł się na ustaleniach zawartych w raporcie o oddziaływaniu na środowisko oraz na analizach powierzchni oddziaływania opracowanych przez projektanta, które zostały następnie zaakceptowane w postępowaniu uzgadniającym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska. Z dokumentacji zgromadzonej w sprawie jasno wynika, że w przypadku niniejszego przedsięwzięcia znaczące oddziaływanie ogranicza się do pasa terenu bezpośrednio przylegającego do inwestycji, co wynika zarówno ze specyfiki przedsięwzięcia drogowego, jak i z parametrów technicznych projektowanej obwodnicy. Zarówno raport OOS, jak i uzgodnienie RDOŚ nie wykazały możliwości wystąpienia znaczących oddziaływań w dalszej odległości niż wskazana przez organ I instancji, a tym samym nie dawały podstaw do objęcia postępowaniem właścicieli nieruchomości położonych poza wyznaczonym obszarem. Burmistrz Trzcianki w sposób prawidłowy zastosował przepisy ustawy, określając krąg stron na podstawie faktycznego zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, ustalonego na podstawie materiału dowodowego i zgodnego z opinią organu specjalistycznego. Ustalenie stron w oparciu o obiektywny, wynikający z raportu zakres oddziaływania przedsięwzięcia jest praktyką zgodną z utrwalonym orzecznictwem oraz z literalną treścią art. 74 ustawy ooś. Odwołujący, kwestionując ustalenia organu, nie przedstawia natomiast żadnych dowodów ani argumentów wskazujących, aby jego nieruchomości lub inne nieruchomości pominięte przez organ znajdowały się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia w rozumieniu ustawy. Przedmiotowy zarzut opiera się wyłącznie na twierdzeniu, że organ powinien był w sposób szerszy określić krąg stron, co nie znajduje oparcia ani w przepisach prawa, ani w materiale dowodowym sprawy. Wobec powyższego należy uznać, że krąg stron ustalony przez Burmistrza był prawidłowy, a zarzut odwołującej jest niezasadny.

Pozostałe zarzuty odwołującej, obejmujące kwestie dostępu do drogi publicznej dla nieruchomości w Osińcu, rzekomy brak analizy dotyczącej obszaru ograniczonego użytkowania, wadliwość załącznika graficznego oraz niewystarczające odniesienie się do ochrony udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB-450, również, w ocenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile, nie zasługują na uwzględnienie. Wskazać należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest instrumentem służącym do rozstrzygnięcia sporów dotyczących dostępu do drogi publicznej ani do ustalania układu komunikacyjnego w zakresie lokalnych dróg dojazdowych. Takie kwestie pozostają przedmiotem postępowania prowadzonego na późniejszym etapie realizacji inwestycji, w szczególności w ramach decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej. Burmistrz słusznie ograniczył się więc jedynie do opisanie obecnego stanu faktycznego, bez dokonywania wiążących rozstrzygnięć, których charakter wykraczałby poza zakres decyzji środowiskowej.

Za niezasadny należy również uznać zarzut dotyczący braku przeprowadzenia analizy w zakresie ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania. Zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska obszar taki ustanawia się jedynie w przypadku stwierdzenia przekroczeń dopuszczalnych poziomów oddziaływań, w szczególności hałasu, co nie zostało wykazane w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raport nie wskazuje na istnienie jakichkolwiek przekroczeń, a zatem organ I instancji nie miał podstaw prawnych ani faktycznych do rozważania ustanowienia OOU. Podnoszony przez odwołującego art. 43

ustawy o drogach publicznych pozostaje bez związku z tą kwestią, gdyż dotyczy jedynie zasad sytuowania obiektów budowlanych względem pasa drogowego.

Również zarzut dotyczący załącznika graficznego nie może odnieść skutku. Mapa stanowiąca załącznik do decyzji ma charakter poglądowy i służy wyłącznie zobrazowaniu lokalizacji przedsięwzięcia, natomiast jej szczegółowa forma nie stanowi elementu rozstrzygnięcia materialnoprawnego. Brak oznaczenia kierunku północy czy brak pełnej numeracji działek nie wpływa na prawidłowość decyzji, ponieważ wszelkie dane geodezyjne znajdują się w dokumentacji projektowej i w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, które były podstawą ustaleń Burmistrza.

Nie znajduje również uzasadnienia zarzut dotyczący niewystarczającego odniesienia się do ochrony udokumentowanego złoża węgla brunatnego WB-450. Organ I instancji wprost wskazał, że złożo to nie jest objęte eksploatacją ani planami zagospodarowania, a zgodnie z art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska obowiązek racjonalnego gospodarowania zasobami polega na uwzględnieniu informacji o ich występowaniu w procesie decyzyjnym, nie zaś na nakładaniu szczególnych warunków w sytuacji, gdy analiza oddziaływań nie wykazała zagrożeń dla jego zachowania. Organ prawidłowo odnotował występowanie złoża i ocenił, że realizacja inwestycji nie narusza interesu ochrony zasobów mineralnych.

W świetle całości materiału dowodowego i obowiązujących przepisów żaden z powyższych zarzutów nie może odnieść skutku. Kolegium zwraca uwagę na fakt, że zastrzeżenia wobec raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, aby nie były uznane za gołosłowne, powinny zostać poparte ekspertyzą, która w sposób udokumentowany i jednoznaczny wskazuje na wady raportu. Ponadto dokumentacja sprawy zawiera kompletne i w pełni zgodne z art. 66 ust. 1 pkt 3b oraz pkt 8 ustawy o oś informacje dotyczące oceny oddziaływań skumulowanych, w tym skumulowanego wpływu inwestycji na klimat akustyczny, jakość powietrza, korytarze ekologiczne oraz funkcjonowanie lokalnych siedlisk. Zarówno raport o oddziaływaniu na środowisko, jak i jego uzupełnienia potwierdzają, że modelowanie hałasu oraz analiza kolizji ekologicznych zostały przeprowadzone z uwzględnieniem istniejącego tła środowiskowego oraz kumulatywnego wpływu innych przedsięwzięć mogących oddziaływać łącznie z planowaną inwestycją. Projektant w złożonych wyjaśnieniach wskazał, że model akustyczny obejmuje sumaryczne oddziaływanie wszystkich istniejących i planowanych źródeł hałasu, natomiast zaprojektowana kaskada przejść dla zwierząt wraz z ogrodzeniami ochronnymi stanowi kompleksowy system minimalizujący łączne oddziaływanie liniowej infrastruktury drogowej na łączność i funkcjonalność siedlisk. Oddziaływania skumulowane w zakresie klimatu akustycznego i jakości powietrza zostały szczegółowo przedstawione w rozdziale 8.2 oraz rozdziale VIII raportu, a ich syntetyczne ujęcie zawarto w macierzy oddziaływań w tabeli 52. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie wykazuje istnienia jakichkolwiek istotnych uchybień ani pominięć w analizie oddziaływań skumulowanych.

Negatywne skutki dla środowiska spowodowane przez planowane przedsięwzięcie nie są wystarczającym argumentem do odmowy wydania zgody na jego realizację. Co więcej zauważyć należy, że negatywne oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowi typową i nieodłączną cechę przedsięwzięć, co do których wydawana jest decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach. Także sama nieodwracalność, czy też trwałość negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, nie jest okolicznością, która uzasadnia wydanie decyzji odmownej. Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa bowiem wpływ planowanego przedsięwzięcia na środowisko i wymagania, jakie powinny być spełnione, aby minimalizować skutki negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

Oczywiście najlepiej byłoby, gdyby dana inwestycja w ogóle nie miała żadnego negatywnego wpływu na środowisko, jednakże jest to często trudne lub niemożliwe do osiągnięcia. Dlatego głównym celem decyzji środowiskowej jest ukształtowanie planowanego przedsięwzięcia w taki sposób, aby przedsięwzięcie w możliwie najmniejszym stopniu pogorszyło lub wpłynęło na stan otoczenia.

Biorąc powyższe pod uwagę Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile zadecydowało utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji. Z dokonanej przez Kolegium analizy wynika, że organ I instancji przeprowadził postępowanie w sposób prawidłowy, gromadząc kompletny materiał dowodowy niezbędny do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy i jego wnikliwej oceny, mając na względzie zarówno interes społeczny, jak i słuszny interes stron postępowania. Zaskarżona decyzja została wydana przy właściwym zastosowaniu obowiązujących przepisów prawa, a jej uzasadnienie w sposób wyczerpujący odnosi się do wszystkich istotnych okoliczności sprawy oraz podniesionych zarzutów. W świetle całokształtu materiału aktowego nie stwierdzono naruszeń przepisów prawa materialnego ani przepisów postępowania administracyjnego, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Zarzuty odwołania nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym, a zaskarżona decyzja odpowiada prawu, co uzasadnia jej utrzymanie w mocy.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

POUCZENIE:

1. Na decyzję służy skarga, którą można wnieść wyłącznie z powodu naruszenia prawa lub interesu prawnego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu za pośrednictwem tutejszego Kolegium w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (art. 3 § 2 ust. 2 w zw. z art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zwana dalej ppsa).
2. Od skargi pobiera się wpis stosunkowy lub stały (art. 230 ppsa). Wpis stosunkowy pobiera się w sprawach, w których przedmiotem zaskarżenia są należności pieniężne. W innych sprawach pobiera się wpis stały (art. 231 ppsa).
3. Strona składająca skargę ma możliwość ubiegania się przed Sądem o przyznanie jej prawa pomocy (w zakresie całkowitym lub częściowym) obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie radcy prawnego lub adwokata, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego (art. 245 ppsa).

Wysokość oraz szczegółowe zasady pobierania wpisu regulują przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

Wpis stosunkowy zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:

- 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 1.500 zł;
- 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, niemniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.

Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;
- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 7) zażaleń na postanowienia wojewódzkich sądów administracyjnych - 100 zł.

Wpis stały wynosi w sprawach skarg, nieobjętych wpisem stosunkowym, z zakresu:

- 1) budownictwa i architektury - 500 zł;
- 2) zagospodarowania przestrzennego - 500 zł;
- 3) ochrony środowiska i przyrody - 200 zł;
- 4) gospodarki wodnej - 300 zł;
- 5) nieruchomości - 200 zł;
- 6) rolnictwa i leśnictwa - 200 zł;
- 7) ewidencji ludności i dowodów osobistych - 100 zł;
- 8) cudzoziemców, paszportów i wiz - 300 zł;
- 9) aktów stanu cywilnego i obywatelstwa - 100 zł;
- 10) kombatantów - 100 zł;
- 11) własności przemysłowej - 1.000 zł;
- 12) zobowiązań podatkowych - 500 zł;
- 13) prawa celnego - 500 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących uprawnień do wykonywania określonego zawodu, czynności lub zajęć, bez względu na ich rodzaj i charakter, wynosi 200 zł.

Wpis stały w sprawach skarg dotyczących postanowienia lub decyzji wydanych w trybie wznowienia postępowania administracyjnego, stwierdzenia nieważności, uchylecia lub zmiany albo wygaśnięcia aktu, bez względu na przedmiot sprawy, pobiera się w wysokości 200 zł.

W sprawach skarg niewymienionych powyżej wpis stały wynosi 200 zł.

Zwolnienie z mocy ustawy (art. 239 ppsa)

§ 1. Nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych:

1) strona skarżąca działanie, bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach:

- a) z zakresu pomocy i opieki społecznej,
- b) dotyczących statusu bezrobotnego, zasiłków oraz innych należności i uprawnień przysługujących osobie bezrobotnej,
- c) dotyczących chorób zawodowych, świadczeń leczniczych oraz świadczeń rehabilitacyjnych,
- d) ze stosunków pracy i stosunków służbowych,
- e) z zakresu ubezpieczeń społecznych,
- f) z zakresu powszechnego obowiązku obrony,
- g) udzielania cudzoziemcom ochrony,
- h) dotyczących dodatków mieszkaniowych;

2) prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka;

3) kurator strony wyznaczony przez sąd orzekający lub przez sąd opiekuńczy dla danej sprawy;

4) strona, której przyznane zostało prawo do pomocy w postępowaniu przed sądem administracyjnym (prawo pomocy), w zakresie określonym w prawomocnym postanowieniu o przyznaniu tego prawa.

§ 2. Nie mają obowiązku uiszczania opłat sądowych organizacje pożytku publicznego, działające na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, w sprawach własnych, z wyjątkiem spraw dotyczących prowadzonej przez te organizacje działalności gospodarczej, a także organizacje pozarządowe oraz podmioty wymienione w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie - w sprawach własnych dotyczących realizacji zleconego zadania publicznego na podstawie przepisów o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

/-/ Robert Górecki

/-/ Krzysztof Chrzanowski

/-/ Wojciech Barczak

Pismo zostało wydane w postaci elektronicznej i podpisane kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Otrzymują:

1. Burmistrz Trzcianki
2. pełnomocnik odwołującego się – A. P. (2)
3. pozostałe strony postępowania zgodnie z art. 49 k.p.a.
4. aa

Do wiadomości:

1. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Czarnkowie
2. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
3. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Pile

Klauzula informacyjna dla petenta/klienta/strony/pełnomocnika

Zgodnie z art. 13 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016) Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile informuje, iż:

- 1) Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest:
Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Pile reprezentowane przez Prezesa Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Pile z siedzibą ul. Dzieci Polski 26, 64-920 Piła.
- 2) Administrator wyznaczył inspektora ochrony danych, z którym można skontaktować się poprzez email: iod@kolegium.pila.pl w każdej sprawie dotyczącej przetwarzania danych osobowych.
- 3) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane będą w celu realizacji ustawowych zadań Samorządowego Kolegium Odwoławczego na podstawie:
 - Art. 6 ust. 1 lit. c ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (w związku z realizacją obowiązku prawnego ciążącego na administratorze)
 - Art. 9 ust. 2 lit. g ogólnego rozporządzenia o ochronie danych osobowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. (ze względów związanych z ważnym interesem publicznym, na podstawie prawa)
 - art. 1 oraz art. 2. ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych.
- 4) Pani/Pana dane osobowe będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT).
- 5) Pani/Pana dane osobowe przechowywane będą w czasie określonym przepisami prawa, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora.
- 6) Posiada Pani/Pan prawo żądania od Administratora dostępu do danych osobowych, prawo do ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania, prawo do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, prawo do przenoszenia danych, prawo do cofnięcia zgody w dowolnym momencie, jeżeli przepisy prawa nie stanowią inaczej.
- 7) Przysługuje Pani/Panu także prawo wniesienia skargi do organu nadzorczego zajmującego się ochroną danych osobowych - Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, gdy uzna Pani/Pan, że przetwarzanie danych osobowych Pani/Pana dotyczących narusza przepisy RODO.
- 8) Podanie danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne.
- 9) Pani/Pana dane nie będą przekazywane poza teren Unii Europejskiej.
- 10) Pani/Pana dane nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji oraz profilowaniu.

